

Πατριαρχῶν τῆς Ἀντιοχείας, σωζομένῳ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέννης, λέγεται ὅτι ὁ Μακάριος „ἐπῆγεν εἰς Μοσχοβίαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου καὶ ἔμεινε δύο ἔτη· ἐφιλοδώρησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς . . . . ἔφθασεν ὑγιῆς εἰς Δαμασκὸν 7167 . . . . . ἀνεπαύθη ἐν ἔτει ἐπταχισημιστῶ ἑκατοστῶ ὀγδόῳ (;) Ἰουνίου δωδεκάτῃ, ζήσας εἰς τὸν θρόνον τὰ πάντα ἔτη εἰκοσιπέντε καὶ μῆνας ὀκτώ“.

σελ. 294. Χριστόφορος Ἄγγελος ἐγεννήθη ἐν Πελοποννήσῳ· ὑπέστη πολλὰς βασάνους ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῆς χριστιανικῆς· τούτου ἕνεκα κατέφυγεν εἰς Ἀγγλίαν. Φθάσαντα δὲ εἰς Σιάρμουθ τὸν ἐφιλοξένησεν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νόρβηκ. Κατὰ σύστασιν δὲ τοῦ ἐπισκόπου τούτου μετέβη εἰς Κανταβριγίαν, ἔνθα εὐρῶν περίθαλψιν ἐσπούδασε τρία ἔτη εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἐν ἔτει 1610 μετέβη εἰς Ὁξωνίαν καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὸ Φροντιστήριον Βάλιολ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐδίδασκε τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου, συμβάντος τῇ 20 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1638. ἐτάφη δὲ ἐν τινὶ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ὁξωνίας, Ebbes καλουμένη. Τὸ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐγχειρίδιον τοῦ Χριστοφόρου, καὶ τὸ Status et ritus Ecclesiae graecae δὲν εἶνε δύο συγγράμματα, ὡς ὁ κ. Σάθας λέγει, ἀλλ' ἓν μόνον, ἐλληνικὴν καὶ λατινικὴν ἔχον ἐπιγραφὴν. Ὁ Χριστοφόρος ἐξέδωκεν ἐλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ βιβλίον Περὶ τῶν πολλῶν μαρτυριῶν καὶ βασάνων αἷς ὑπέστη ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑπὲρ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. ἐν Ὁξωνίᾳ 1617 (Bl. Wood Athenae Oxonienses. Tom. I. p. 618. London 1721).

σελ. 296. Ὁ Νικόλαος Ἀλλεμάνος, γεννηθεὶς τῇ 12 Ἰανουαρίου 1583, ἔγραψε πλὴν τῶν ἀριθμουμένων καὶ τὰ ἑξῆς. 1) βίβλον, ἣτις ἐπιγράφεται Ἰατροψυχία. 2) Περὶ τοῦ ἀττικοῦ λόγου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς βίβλους ὑπάρχουσιν ἐπιγράμματα Ἰωάννου τοῦ Κωττουίνου. 3) Rogerii Comititis Calabriae donatio ecclesiae Militensi e Gr. Latine reddita. 4) Carmina